

کتاب مصائب بایندر عنوان این ستون است که از این پس جزئیات نوشتار منظم رضا جهانفر منتشر می شود، نیروی دریایی ایران در طول تاریخ پرفرازونشیب خود، حوادث بسیاری را پشت سر نهاده است. آشنایی با این فراز و نشیب، بی گمان چراغ راهی خواهد بود در راه رسیدن نیروی دریایی برابر فرمایش های مقام معظم رهبری (مدظله العالی) به یک نیروی دریایی در شأن و تراز نظام اسلامی و تاریخ این کشور.

بی شک پیشرفت های نیروی دریایی در حوزه های مختلف، مرهون تلاش های گذشتگانی است که از سال های دور در راه اعتلای کشور کوشیده و ایثارگری های بسیاری را متحمل گردیده اند. آنچه امروز نیروی دریایی ارتش را به یک نیروی راهبردی مبدل ساخته و نخستین دریانوردی نداجا به دور جهان را در طول تاریخ دریانوردی ایران و با راهبریی های داهیهانه رهبر فرزانه انقلاب اسلامی ثبت کرده است، حاصل این تلاش ها و ایثارگری هاست.

نیروی دریایی ایران دارای ریشه هایی به درازای تاریخ ایران است. به گونه ای که بر اساس اسناد و مدارک، بخشی از این ریشه ها در دوران هخامنشیان قابل مطالعه است. پرداختن به گذشته نیروی دریایی دارای پیامد درس آموزی از تجربیات گذشته است. در خصوص جنگ جهانی دوم باید گفت که هنوز درس آموزخته هایی وجود دارد که ثبت و ضبط نشده و به جوانان منتقل نشده است.

شهید غلامعلی بایندر و سایر شهدای نیروی دریایی در تجاوز شهریور ۱۳۲۰ از جمله شهدایی بودند که در راه پیشرفت دریانوردی و نیروی دریایی گام های اساسی و مهمی را برداشته و جان پاک خود را نثار راه عظمت ایران کردند. نداجا به عنوان قطب دریانوردی ایران اسلامی، بر خود واجب می داند تا ضمن ارج نهادن به تلاش های شهدای نیروی دریایی این مرزوبوم، فارغ از هر برهه زمانی، بتواند با استفاده از اسناد و مدارک معتبر به حفظ و نگهداشت بخش مهمی از تاریخ دریانوردی ایران اسلامی همت گماشته و زمینه ساز آشنایی افکار عمومی با جان فشانی های ارزشمند فرزندان این مرزوبوم در راه اعتلای توان دریایی کشور باشد.

یادی از دلآوری دریادل

ایران سرزمینی کرانه ای نیست و تنها از یک سوی با دریا و با آب های آزاد هم مرز است و به یاری شاخابه (=خلیج) پارس با آن ها در پیوند. نیروی دریایی در سرزمین هایی بنیاد می گیرد و در می گسترد و کارایی و توانمندی بسیاری می باید که نکست، از همه سوی با دریا هم مرزند و سپس، از سه سوی و سرانجام، از دو سوی. سرزمینی نیز که هیچ مرز دریایی ندارد، نیاز به نیروی دریایی نمی تواند داشت. پس همه هزینة و توان و تلاشش را در کار خواهد آورد تا نیروی زمینی خویش را توانمند و کارآمد بگرداند. از همین روست که کشوری چون یونان – آن هموارد دیرینه ایران زمین- در نبردهای دریایی بنبرو بوده است و چیره دست؛ زیرا این کشور آبخوشگاه (= مجمع الجزایر) بوده است و از آبخوستی (=جزیره) چند، پدید می آمده است.

ایران که پیشه شپیران است و زادگاه و زیستگاه دریادلان و دلبران، هر چند تنها از یک سوی با دریا و آب های آزاد در پیوند بوده است و ازاین روی، نیازی ناگزیر و ستوه آور به نیروی دریایی نداشته است، این نیرو را فرو نمی گذاشته است و بدان نیز می اندیشیده است و می پرداخته است. از آن است که نیروی دریایی، در این سرزمین سپند اهورایی، پیشینهای دیرینه یافته است و نمونه راه در روزگار هخامنشیان، ایرانیان در دریا نیز با دشمنانشان می جنگیده اند و مرزهای آبی ایران راه از درازدستی و تاراج و آزمندی و ستمکاری آنان، پاس می داشته اند و برابر نازش هایشان، بشکوه و نستوه چون کوه، درمی ایستاده اند و شگفتی می آفریده اند. نازش و سرافرازشی است بزرگ و ترین و بی مانند ایرانیان؛ به ویژه دلاوران رزمَن شپیراوژن سپه شسکن نیروی دریایی را که در ایران هخامنشی، بانویی زیباروی و جنگاور و پلنگینه خوی دریاسالار شیرشکار ایرانشهر بوده است و ناوگان دریایی ایران راه، در نبرد و آورد با ناوگان نیرومند یونان، فرمان می داده است و راه می نموده است.

تاریخ نگاران یونانی گزارش دلآوری های این زیباروی جنگجوی را که زیبایی را با لشکرآرایی و دریاسالاری را بسا دلنداری و شهر آشوبی را با دشمن کوبی درمی آمیخته است، در تاریخ نامه های خویش آورده اند و بر پایه روش بیهوده و ناستوده شان، نام ایرانی او را به نامی یونانی واگردانیده اند و وی را آر تیمیس نامیده اند.

ادامه دارد...

گروه راهبردی –سهیل مرتضوی – کمیسیون خدمات فنی و مهندسی و احداث اتاق ایران میزبان دومین نشست تخصصی درباره بین المللی شدن و توسعه منطقه مکران بود. علی نقوی، رئیس کمیسیون خدمات فنی و مهندسی و احداث اتاق ایران در این نشست درباره ظرفیت منطقه ای مکران گفت: این آخرین فرصت ظرفیت توسعه ایران است. همه متفق القول هستند که با رفع تحریم ها و برقراری تعامل با دنیا این منطقه به توسعه دست می یابد. پیوستن به سازمان ها و تعهد های بین المللی می تواند روند جذب سرمایه گذاری در این مسیر را تسهیل کند تا سرمایه گذارانی از سراسر دنیا در مکران حضور یابند.

گروه راهبردی –سهیل مرتضوی – کمیسیون خدمات فنی و مهندسی و احداث اتاق ایران میزبان دومین نشست تخصصی درباره بین المللی شدن و توسعه منطقه مکران بود. علی نقوی، رئیس کمیسیون خدمات فنی و مهندسی و احداث اتاق ایران در این نشست درباره ظرفیت منطقه ای مکران گفت: این آخرین فرصت ظرفیت توسعه ایران است. همه متفق القول هستند که با رفع تحریم ها و برقراری تعامل با دنیا این منطقه به توسعه دست می یابد. پیوستن به سازمان ها و تعهد های بین المللی می تواند روند جذب سرمایه گذاری در این مسیر را تسهیل کند تا سرمایه گذارانی از سراسر دنیا در مکران حضور یابند.

تنها راه اصلاح امور ایران بین المللی شدن است

به گزارش روزنامه دریایی اقتصاد سرآمد، محمود سریع القلم، پژوهشگر توسعه در این نشست تخصصی درباره بین المللی شدن و توسعه منطقه مکران در اتاق ایران با تأکید بر اینکه تنها راه اصلاح امور ایران بین المللی شدن است، افزود: تمرکز ذهنی ایرانی ها بسیار ضعیف است. در حالی که کلید موفقیت افراد در تمرکز و پرهیز از پراکنده عمل کردن است. اگر یک پزشک، بنگاه اقتصاد، نماینده یا وزیر در مدار های جهانی و بین المللی باشد، می تواند متوجه ضعف های خود شود. او با بیان اینکه حکمرانی بالاترین اهمیت را در بین المللی شدن دارد، ادامه داد: کشوری که در کریدورهای بین المللی نیست نمی تواند متوجه کاستی ها و مسائل خود شود. از آنجا که دستگاه دیپلماسی ما بین المللی نیست تا دو روز قبل از اتفاقات سوریه در جریان آن نبود.

سریع القلم با اشاره به اینکه در شاخه های مختلف علوم انسانی، سه هزار تئوری وجود دارد و هر متخصص علوم انسانی اگر تعدادی از این ها را بداند به آناتومی علوم انسانی مسلط می شود، بیان کرد: به همین دلیل رشته مستقلی به نام اقتصاد یا جامعه شناسی نداریم و همه شاخه ها میان رشته ای هستند. اما در مجموعه کسانی که در کشور مدیریت کرده اند، افراد متون مشترک نخوانده اند. نگاهی به تخصص های این افراد نشان می دهد مهندس مکانیک، پزشک کودک، مهندس حمل ونقل، تحصیل کرده ادبیات فارسی، علوم حوزوی و... دور هم جمع شده اند که مسائل کشور را حل و فصل کنند. بعد ما می بینیم که در اتحادیه اروپا وقتی افراد دور هم جمع می شوند در چند ساعت می توانند ۴۰ تصمیم بزرگ بگیرند چرا که متون مشترک خوانده اند.

دوراه پیش روی توسعه مکران و کشور

این پژوهشگر توسعه افزود: آشفتنگی در سیاست کشور، ریشه در آشفتنگی تخصص های مختلف و متون مختلف دارد. کسی که ادبیات فارسی خوانده چه درکی از حاکمیت ملی دارد یا کسی که فلسفه خوانده چه تلفقی از مفهوم «هچینگ» می تواند داشته باشد. او با بیان اینکه در مورد مکران یا مدیریت کل کشور دو راه بیشتر وجود ندارد، ادامه داد: یا کارهای و صله ای می توان انجام داد و یا کارهای بنیادی. آسفالت خیابان ها، باز کردن و اتساع، خرید چند هواپما، افزایش فروش نفت از یک بشکه به یک و نیم و بشکه و ... کارهای و صله ای هستند. اما اقدام بنیادی، یعنی اقداماتی که

فریب اغیزی - اقتصاد سرآمد

گزارش روزنامه دریایی سرآمد از دومین نشست

تخصصی توسعه منطقه مکران؛

راه توسعه مکران جهانی شدن است

«توسعه مکران، آینده نوین ایران» در دستور کار

عملیاتی خواهند شد.

توسعه مکران دیجیتالی یادود کشی؟

در ادامه نشست محمد فاضلی، جامعه شناس، به مصوبه دولت در هشتم دی ماه ۱۴۰۲ اشاره کرد که در آن توسعه دریامحور مطرح شده است: در آن مصوبه به هیاتی با ترکیب ۱۰ نفره اشاره شده بود که بخش خصوصی و جامعه محلی کرسی نداشت. در آن ترکیب وزیر نفت حضور دارد ولی وزیر صنعت، معدن و تجارت و وزیر امور خارجه حضور ندارد. آن وقت ما از توسعه محلی مکران، توسعه صنعتی و توسعه روابط بین المللی حرف می زنیم. او گفت: می خواهید در مکران توسعه دودکشی باشد یا اقتصاد دیجیتال هم نقش دارد؟ پس چرا در این ترکیب وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات حضور ندارند.

بین المللی شدن راه اصلی توسعه است

سریع القلم گفت: اگر می خواهیم کار بنیادی انجام دهیم باید از علم استفاده کنیم. برای اینکه بین المللی نیستیم؛ می کنیم ایران کشور خاصی است. در حالی که خاص نیستیم؛ ژئوپلیتیک ترکیه به مراتب از ایران پیچیده تر و تنوع فرهنگی هند از ما بیشتر و پیچیدگی مذهب در مکزیک از ما بیشتر است. او افزود: بنابراین اگر می خواهیم پیشرفت کنیم باید مدل ویتنام، به سازمان جهانی پیوندیم، با جهان روابط عادی برقرار کنیم و سهم بازار خود را با بین المللی شدن پیش ببریم. وی گفت: اگر کشوری بخواهد راست گویی را در جامع نهادینه کند بهترین روش بین المللی شدن است. چون اگر یک حرف اشتباه بزنید جهان با شما کار نخواهد کرد. او با بیان اینکه روحیات ما در شرایط فعلی کشور بیشتر حالت انطباق دارد و می خواهیم کارهای و صله ای انجام دهیم، ادامه داد: باید روابط علت و معلولی مشکلات کشور را استخراج کنیم. در تحلیل محتوای سخنرانی مسئولین متوجه شدم نرخ تورم، مشکلات سیاست خارجی، اعتماد در جامعه، مهاجرت و ... همه به صورت افقی بحث می شوند و کمتر کسی می گوید چرا تورم ۴۰ درصدی داریم.

نگاه به مسائل بومی علت العلل مسائل کشور

سریع القلم تأکید کرد: مادامی که به یک اشتراک نظر درباره علت العلل نرسیم، نمی توانیم مسائل را حل کنیم. علت العلل این است که نگاه ما به مسائل بومی است؛ تا بین المللی نشویم، چه در اقتصاد و چه در سیاست و دانشگاه و علم و رسانه نخواهیم توانست پیشرفت کنیم. او افزود: مادامی که انسان به یک ساختار قفل نشود اصلاح نخواهد شد. تا به جهان قفل نشویم نمی توانیم پیشرفت کنیم. در سیاست خارجی هر جمله ای بخواهیم می گوئیم، چون به جایی قفل نیستیم. چین عضو ۶۵۰ سازمان بین المللی است لذا مسئولین آن برای هر جمله ۱۰ مشاور دارند در حالی که در دهه ۷۰ هر حرفی را بیان می کردند.

مکران نیاز به ارتباطات جهانی دارد

سریع القلم گفت: اگر پروژه مکران می خواهد ایران را به دنیا وصل کند، مشاورین بین المللی داشته باشد، ۱۰ بانک دنیا در آن شعبه بزنند و بهترین متخصصان در آن حضور داشته باشند، به ارتباطات جهانی نیاز دارد. تا ارتباطات جهانی شکل نگیرد مکران در بهترین حالت به سر نوشت کیش تبدیل خواهد شد. او تأکید کرد: پیشرفت مکران تابع اقتصاد کلان و سیاست خارجی ایران است. امیدوارم بتوان اقیانوس سازی کلیدی در کشور ایجاد کرد که پروژه های کشور در سایه قفل شدن با بانک ها، دولت ها و سازمان ها در جهان

توسعه اثر گذار است. ما نباید در نگاه دهه ۷۰ میلادی بمانیم. اینکه اگر شهر بسازیم توسعه خود به خود می آید. با این نگاه عده ای شهر ساختند و توسعه نیامد. خواستند شهر ها ماهیت اقتصادی داشته باشد آن هم به نتیجه خوبی نرسید.

به گفته قاسمی، پارادایم حاکم این است که برای توسعه منطقه ای نقش و جایگاه و نحوه پیوند منطقه با اقتصاد جهانی و زنجیره ارزش مهم است. باید زنجیره ارزش منطقه و جهانیس مورد توجه قرار گیرد. سازمان برنامه و بودجه این پارادایم را قبول دارد. فرض بر این است که الگوی توسعه ای به کار رود که باعث پیوند مکران با اقتصاد منطقه ای و جهانی شود و بلکه نقطه امید برای توسعه آتی ایران باشد. با همین دیدگاه مجموعه کار های برنامه توسعه منطقه بررسی می شود .

توسعه مکران به مثابه آینده نوین ایران

قاسمی تصریح کرد: توسعه مکران به مثابه آینده نوین ایران با اقتصاد سبز و محیط زیست توسعه محور، توسعه همگام با مشارکت محلی، در دستور کار است. جوامع محلی در حالی یکی از برندگان اصلی توسعه خواهند بود که مزیت زیست محیطی تبدیل به مزیت اقتصادی شود. نوع تعریف ما از مشارکت عمومی و خصوصی به شراکت راهبردی تبدیل نشود و نگاه حمایتی تبدیل به زنجیره ارزش باشد. او تأکید کرد: در این مسیر باید به اسناد آمایش سرزمین توجه کنیم. از این حیث پروژه های زیرساختی اولویت بندی شده است البته درباره جایگاه مردم منطقه نیز بر سیده می شود که آیا فرزندان شان انباردار و نگهبان منطقه می شوند یا شریک توسعه؟ سازمان برنامه و بودجه می خواهد مردم منطقه را با ساخت پارک علم و فناوری، بیمارستان، مدرسه و مدارس فنی و حرفه ای توانمند کند. معاون سازمان برنامه و بودجه تصریح کرد: تمام کارهای سرمایه گذاری انجام شده در این مسیر امیدبخش است. اگر بخش خصوصی بتواند کمک کند، گام بزرگی در مسیر توسعه برداشته است. مثلاً اتاق ایران می تواند در بهره گیری از مشاوران خارجی به این طرح با دولت همکاری کند.

فراهم کردن محیط امن و جذاب برای سرمایه گذاری

پیام باقری، نایب رئیس اتاق ایران نیز در بخش دیگری از این نشست با بیان اینکه مکران یک فرصت عالی برای کشور است، گفت: به نظر می رسد دیگر زمان آزمون و خطا نیست و از این فرصت با نگاهی به تجربه های قبلی توسعه مناطق کشور، باید با تقویت نقاط قوت و رفع نقاط ضعف، بیشترین بهره را ببریم. او با بیان اینکه مکران در اقتصاد دریا، کشاورزی، توسعه صنعتی و گردشگری ظرفیت های زیادی دارد، ادامه داد: با استفاده از توانمندی هایی که در بخش خصوصی وجود دارد باید به خلق ثروت و ایجاد ارزش افزوده در این منطقه پرداخت. باقری اظهار کرد: مدل های کسب و کاری که در این منطقه تعریف خواهیم کرد باید نسبت به گذشته متفاوت باشد. در رویکردهایی که در مدل های اقتصادی خود در گذشته داشتیم اشکال وجود داشته و سرمایه گذار توجیه لازم برای سرمایه گذاری نداشته است. در حالی که در این منطقه سرمایه گذاری موضوعی اساسی است. بنابراین به نظر می رسد مکران باید به منطقه و بژه اقتصادی تبدیل شود و امکانات و ویژه ای برای سرمایه گذاری در این منطقه در نظر گرفته شود.

بدون شرح

قاب دوربین

عکس: اصغر بشارتی